

Kunstprodukt blevet godkendt som Kiste. Vi er i 1945 igen i en Nødsituation, som i Henseende til Forbrug af Træ ikke tillader nogen Art Luksus. Selv om Anvendelse af Kister ikke just kan henregnes under Begrebet Luksus, kan det i den nuværende Situation ikke anses for hverken usømmeligt eller uværdigt, at der til Flygtningelig *ikke* anvendes Trækister; men som et Kulturfolk maa vi kræve, at man i hvert Fald svøber Ligene i et eller andet Stof, hvori Ligets Safter kan holdes sammen saalænge, til Jorden kan skjule, hvad der skal skjules. I den Henseende som i mange andre er det umuligt at henvise til, hvad Landets Undertrykkere *selv* har gjort baade ved deres egne Lig eller vore Dræbtes, især i den sidste Periode af Undergangen. Vi maa bl. a. heri vise, at vi bestandigt *er* og vil vedblive at *være* et Kulturfolk.

Flygtningegravens Istandsættelse og fremtidige Vedligeholdelse bliver derefter et sidste Problem. Her melder sig 2 Synspunkter; det første er dette, at de foran nævnte Ar i Kirkegaardsbilledet ikke maa blive for synlige, og det andet, at Gravene ikke maa ligge som Objekter for fremtidige Pilgrims- og Turistrejser til Danmarks Kirkegaarde. Vi har set, hvordan vor sydlige Nabostat igennem Aar før denne Krig og forsaavidt ogsaa før den første Verdenskrig har anvendt ethvert Motiv for at kunne lære Detaillerne i Landet at kende, — Belgien, Holland, Frankrig, Norge og endnu flere Lande har sammen med Danmark kendt »Vandrefugle« eller »Kunstmalere« eller 10-Marks-Turister, hvis

egentlige Rejser gjaldt militære Iagttagelser; til den første Verdenskrigs Slagmarker foranstaltedes nazistiske Ungdomsrejser for »at sætte tyske Grave i Stand« — faa Aar efter kastedes disse Unge som Faldskærmsfolk ned i de Egne, som de forlængst var blevet fortrolige med.

Imod en Gentagelse af dette maa vi værgе os, bl. a. ved at gøre Flygtningegravene til *ukendte Grave*. Under dette Hensyn løses iøvrigt ogsaa Istandsættelses- og Vedligeholdelsesarbejdet lettest, idet man enten tilsaar Omraadet med Græs eller tilplanter det med Buske, Forstplanter eller andet (alt under Hensyn til de specielle stedlige Forhold) samt forhindrer Anbringelse af Gravmæler for Enkeltgravene. Her maa vi være haarde og handle i nationalt Selvforsvar.

Dog — ogsaa Græsarealerne og Plantningerne skal passes og renholdes. Og dette er et økonomisk Forhold, der varer ved saalænge Fredningstiden varer, — altsaa til Formuleringen har fundet Sted. Ved Overvejelser af, hvad et Menighedsraad bør forlange godtgjort af den eller de af Statsmagtens Instanser, som det maa holde sig til, maa dette da ikke glemmes; man maa sørge for en passende Refundering saavel for Gravkastning (subs. Kremation) som for Gravstedsistsandsættelse samt Vedligeholdelse en Fredningsperiode ud. Først derefter maa Menighedsraadet siges at være befriet for Byrden fra Flygtningebegravelserne af 1945. Sker dette ikke, vil det komme til at gaa ud over Kirkegaardens Udseende og dermed over Kirkegaardskulturen i Almindelighed.

Om Ferieforhold for Landsbygravere m. fl.

Af Stiftsfuldmægtig, cand. jur. H. F. Jegsen

Foreningen for Kirkegaardskultur har paany udgivet et lille, nyttigt Skrift, der fremtræder som »Smaaskrifter Nr. 9«, og som omhandler Ferieforhold for Landsbygravere m. fl.

Den sidste Tilføjelse hentyder til, at det indeholder de Bestemmelser, der er givet af Kirkeministeriet i Cirkulære af 22. Maj 1939 angaaende Adgangen til Ferie for Kirkebetjente m. fl. udenfor København

og Frederiksberg, og for saa vidt vil Skriftet med Udbytte kunne anskaffes af samtlige Kirkebetjente og Menighedsraad, idet disse derved paa en nem og billig Maade vil have Adgang til at gøre sig bekendt med de for Kirkebetjente gældende Ferieregler.

Aarsagen til, at nævnte Cirkulære blev udsendt, var den saakaldte Ferielov af 13. April 1938, hvorefter der tilvebragtes positiv Hjemmel for, at Personer, der er beskæftiget som Arbejder, Funktionær eller Medhjælper, skal have Adgang til Ferie uden at lide nogen Indtægtsnedgang, idet det nærmere fastsættes, at de Paagældende har Ret til Ferie med Løn én Dag for hver Maaned i et Aar, i hvilken der er udført Arbejde i Virksomheden, og at Ferien skal gives i Sammenhæng mellem 2. Maj og 30. Sept., samt at Feriegodtgørelsen skal udgøre 4 % af den Løn, som udbetales for det Arbejde, der danner Grundlaget for Ferieretten. I Loven er Personer, der er ansatte i Folkekirken Tjeneste, udtrykkelig undtaget fra sammes Bestemmelser, saa til at begynde med kunde det synes, at Lovens Regler næppe angik den kirkelige Administration; men da det maatte forekomme rimeligt, at Folk, der er ansat i Folkekirken, faar Adgang til Ferie paa samme Maade som Folk, der arbejder i det private Erhverv, har Kirkeministeriet i det fornævnte Cirkulære udtalt, at man maa finde det paa krævet, at der for Folkekirken Funktionærer søges Adgang til Ferie paa Vilkaar, der i det hele ikke er ringere end efter Ferieloven gældende, uden at Ministeriet (under Hensyn til, at Kirkebetjentforholdene maa antages at være saa forskelligt ordnede) har villet give detaillerede Regler for en Ferieordning, hvorfor det overlades til Menighedsraadene under Approbation af Provstiudvalgene — for Købstædernes Vedkommende under Approbation af Overtilsynene — at fastsætte de nær-

mere Regler for Kirkebetjentenes Ferier.

Ved Udarbejdelsen af en saadan Ordning skal der saa vidt muligt drages Om-sorg for, at de ved samme Kirke ansatte Funktionærer i Ferietiden uden særligt Vederlag fungerer for hinanden, saaledes som det er sædvanligt indenfor den offentlige Administration, men den Omstændighed, at en saadan Ordning ikke er gennemførlig for alle en Kirkes Funktionærer, hvilket formentlig i mange Tilfælde vil gælde Graverne (Ringerne) paa Landet, maa ikke medføre, at disse Funktionærer undtages fra Ferieordningen, eller at der tilstaas dem Ferie paa mindre gunstige Vilkaar end i Loven fastsat, og Kirken maa under saadanne Forhold udrede Udgifterne til Vikarhjælp.

Det, der navnlig har voldt Vanskeligheder ved Lovens analoge Anvendelse indenfor den kirkelige Administration, er Spørgsmaalet om, hvorvidt en Funktionær har Krav paa at faa de 4 % af sin Løn udbetalt i Feriegodtgørelse, uanset om han holder Ferie eller ej, i førstnævnte Henseende paa Vilkaar, at han selv lønner en Stedfortræder. Dette Spørgsmaal er ved Ministeriets Cirkulære af 30. Marts 1942, der ligeledes findes i det nævnte Smaaskrift, besvaret derhen, at der ikke i noget Tilfælde bliver Tale om en Udbetaling af en saadan Godtgørelse, idet det, en Funktionær har Krav paa, er Ferie uden Afkortning i sin Løn, medens Kirken iøvrigt — om fornødent — til Vikaren og mod dennes egenhændige Kvittering udbetaler det fornødne Beløb i Honorar under Funktionærens Ferie.

Det er en udmærket Idé at udgive dette lille Hefte, og det anbefales alle interesserede at anskaffe det, idet bemærkes, at Prisen, 0,50 Kr., ikke er til Hinder for, at enhver, der har Interesse i det omhandlede Spørgsmaal, kan have det ved Haanden, hvorved mangen ørkesløs Diskussion og meget unødigt Skriverseri til overordnede Instancer undgaas.

Ordens Generalforsamling.

i Hovedsæde i København i Portens -
den 30 Oktober 1931

Presten Lauritsen vedtog Mødet til Lede var 10 Medlemme -
(2 nye indvalgte) - Og Pastor Nielsen var med Pastor Lauritsen,
Ladortiskes Dødy, Billedhugger Jørgen Høvedsøes
Pøsterg -

Formanden, Højfrosk Lunde var fraværende som Præsident
af Lyngby - Præsident Lunde -

1) Formandens Beretning

Effen at en Sted interesserede. Højfrosk Lunde
Berettede at sig, da med en Forming, der havde taget
sig af vore Kirkegaardes Udseende og Indretning, og der
indend i Indsigelse til at deltog at disse to nye
Indsigelse til en Sted af Borgerne og Byens Menighed.
ved blev indend den 29. 1920 og Mødet blev afholdt

I den 29/ September som Rådhuset i Portens, som Forming
til Fremme af Kirkegaardskultur. (Skrevet blev afholdt)

Og den ilde artig talrige Forsamling indvalgte sig steds.

II 18 Medlemme - Man vedtog Love og da med en fordeling
Pastor Nielsen, der konstituerede sig med Højfrosk Lunde
som Formand, Følgebordsmænd, Præsident, Jørgen Høvedsøes
som Nestformand, Børstslip Lunde, Politisk, Pastor
Nielsen, Ladortiskes Dødy, Billedhugger Jørgen,
Høvedsøes Højfrosk som Sekretær og Høvedsøes -

Forsamlingen har derefter arbejdet som den Møde, at der
er indend Indsigelse til at tiltræde Forming til

III 1) Forberedelse

IV 2) Præsident og Medlemsråd. -

3) Politisk og Kunstner

V. 4) Forming af danske Kirkegaardere

5) Privet Arbejde som Møde Lunde at som
Lunde for Lyngby -

Man vilde en Generalforsamling til dets Højfrosk og
Højfrosk, samt Lunde som indend Kunstner og
Forberedelse som at arbejdet Lyngby og vedtog Lov som
følgende:

Fig. 140.

Faksimile gengivelse af den første Side i Forhandlingsprotokol for »Foreningen til Fremme af
Kirkegaardskultur i Danmark«, senere »Foreningen for Kirkegaardskultur«.